

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ

Број 36 Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ Краља Петра 3. За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ Година X.

Препород Народне одбране у Н. Саду

Као и свако друго место у нашој милој Отаџбини Југославији, тако и наш лепи град Нови Сад, векадашња Атина читавога Српства, имао је своје удружење под именом Народна одбрана.

Од оснутка свога у Новом Саду Народна одбрана је показивала живота, док је у њој био пок. Павле Љотић, директор Женске учитељске школе.

У то време је Народна одбрана испољавала својом делатношћу да је има, да постоји и да ради у духу наших националних идеала.

После његове смрти, у Народну одбрану похрлише многи који су кров њу и помоћу ње имали за циљ: личне користи па ма и на општу штету.

Тај период је био брука и срамота за Народну одбрану.

Био је брука и срамота, зато, што су људи на челу Народне одбране заслепљени личним користима, заборављали на опште интересе, па су гледали само своје интересе, што је у последње време, било не само уочљиво, већ су чак и врапци по крововима почели да цвркућу: „Народна одбрана, није народна одбрана, већ одбрана личних интереса, а народна сахрана“.

Ко зна докле би то тако ишло? Ко зна докле би се свети идеали Народне одбране бацали под ноге за љубав личних интереса да није случај хтео, да у Нови Сад дођу два човека; и то не само по имену човека, већ и по делима својим два човека и то: госп. Илија Лонгиновић, председник Округног Суда и г. Саво Радуловић, заменик старешине државног тужиоца.

Та два човека, видећи шта се догађа, видећи да се код нас наши национални идеали бацају под ноге за љубав личних интереса, засукоше рукаве, подигоше своју мушку реч, коју сви поштени и исправни грађани прихватише; а нарочито прихватише тада, када око њих видеше људе из старе националне гарде, као што су: др Ђорђе Ђеремов, др Милан Могин, др Слободан Матић, др Владимир Гавриловић, Милан Папричић, Тома Трајановић и још многи други.

Ти људи, национални идеалисти, својим неуморним радом, порушише националну кулу од карата, ударише нове темеље Народној одбрани у Новом Саду, што је и сам главни Одбор Народне одбране у Београду примио на повољно знање.

За врло кратко време, ти људи у Новом Саду основали

су Омладину Народне одбране, која се подигла на завидну висину, чији број из дана у дан расте, тако, да данас располаже са неколико секција.

Ти људи, не жалећи труда и времена дају ноћу раде, да пробуде све оно, што је досада спавало; што је морало да спава, јер не беше кога, да их пробуди, да их загреје за наше националне светиње.

Тај њихов рад је данас крунисан завидним успесима.

У недељу, 6 о. м. у 9 сати увече одржана је у великој сали ресторације „Ливда“ на првом спрату шира конференција омладине Народне одбране, на којој је било присутно око 300 исправних чланова, а која је касније претворена у скупштину, у циљу да се формира месни одбор Народне одбране у Новом Саду.

Тој значајној скупштини присуствовао је и г. Урош Бјелић изасланик средишње управе Народне одбране из Београда.

Конференцију је претворио у скупштину г. Саво Радуловић, председник месне организације Омладине Народне одбране; те је дао реч г. Илији Лонгиновићу, председнику Округног Суда.

Госп. Лонгиновић је у својем говору скупштини изложио потребу за препородом Народне одбране у Новом Саду, што су присутни бурно похвалили.

После г. Лонгиновића говорио је г. Урош Бјелић изасланик средишње управе из Београда.

Између осталог, г. Бјелић је у својем говору рекао: „Већ неколико година како у Новом Саду тавори и животари месна организација Народне одбране, а која је живела само на папиру, док Средишњи одбор није морао да поцепи и тај папир. Срећан сам што видим, да су се овде скупили млади и способни људи, који ће знати, па и хтети радити за идеје Народне одбране, која је сада потребнија него икада“.

Након говора, госп. Бјелића, приступило се избору управе месног одбора Народне одбране, у коју су ушли следећи:

За председника Илија Лонгиновић, за првог потпредседника др Игњат Павлас, за другог потпредседника др Миодраг Димитријевић, за секретара Саво Радуловић, старешина Омладине Народне одбране, за другог секретара Петар Павасовић, за благајника Ђорђе Вучковић. За чланове управе: др Лаза Марковић, инж. Миливој Матић, Миодраг Анђелковић, др Ма-

војло Марић, Трива Милитар, Милош Обуљен, Мирко Латас, Душан Ружић, Јован Ђулум, др Василије Ставковић, др Воја Младеновић, др Ђорђе Ђеремов, др Слободан Матић, др Милан Могин, Аца Цветковић, др Владимир Гавриловић, инж. Лаза Поповић, Милан Папричић, Иван Полак, инж. Миленко Кушић и Лазар Љуботица. У надзорни одбор су ушли: Војислав Матић, Тома Трајановић, Дуле Стојановић, Сава Гркинић, Саво Меденица, Стеван Летић, Никола Љубојевић и Мирко Бунтић.

Овако састављени одбор Народне одбране пружа нам најбољу гаранцију, да ће Народна одбрана бити на достојној висини својих задатака и идеала.

Народна одбрана је учествовала у дочеку браће Истрана; а тако исто ће, не само узимати учешћа у националним приредбама, већ ће и сама бити иницијаторка истима.

Народна одбрана је у Новом Саду дакле препорођена, те као препорођена, она ће знати да очува праву линију наших националних идеала.

ДАЛИ ЗНАТЕ, ДА КЊИЖАРА
„СЛАВИЈА“
има све савремене КЊИГЕ?

НАШЕ ПОТРЕБЕ.

Нормализовање нашег политичког живота у пуном је току и развоју. Плодоносан рад Краљевске Владе уз солидну делатност Народног претставништва даје најлепше перспективе за напредак наше државе. Нови политички курс ударио је чврсте и добре темеље, те ће се на овима успешно моћи радити на јачању и развијању државе.

Политичко диференцирање развија се такође према приликама и потребама, но оно неће моћи нити сме да омета правилан и користан рад на санирању народних и државних потреба. Народ наш је правилно схватио дух времена и прегао да омогући изградњу нове и савремене демократије, како би се што брже и боље могли остварити велики циљеви наше народне будућности.

Наш народ има велико политичко искуство. На основу тога искуства се мора сада вршити даљи развој нашег унутарњег политичког живота на принципу неприкосновености државног и народног јединства. Све политичке акције у држави могу се само на основу овога

принципа развијати, јер само ово јединство може бити залога наше сигурне будућности. Цео наш народ без разлике на племенско, верско и сталешко обележје правилно схваћа и искрено се залаже за наше јединство, трудећи се да што више и што брже елиминираше из народног живота све оно, што би могло да буде на штету југословенства, братства, слоге, конструктивности, законитости и равноправности.

У својој новој, слободној, великој и богатој националној држави наш народ жели да обезбеди све услове за несметан и успешан развитак народног и државног живота, те стога баш тражи да се наш унутарњи политички живот концентрише око једне јаке и солидне политичке страначке организације, која ће у својој програму обухватити све народне и државне потребе и која ће бити у могућности и способна да легалним путем и начином све те народне потребе и оствари.

Многе су још и велике потребе за развитаком и напредком нашег народног и државног живота, па баш из тога разлога нам и треба велика и јака политичка странка, која ће у парламентарном животу моћи развијати најуспешнију делатност. По својим природним лепотама и богатствима наша држава има све услове за снажан економски и привредни напредак. Исто тако има наш народ све услове за просветни, културни, и социјални развитаком. Потребна је само доследна политика и солидан и систематски конструктиван рад, па да се подигну и унапреде сви народни слојеви.

Но потребно је да се наш унутарњи политички живот ослободи свих штетних елемената и свих могућих сметњи, које би могле да одведу на странпутицу политички развој. Потпуно удовољити народним и државним интересима значи омогућити правилно и еластично функционисање државних установа и државних органа. То се може постићи само идејном исправношћу, једнодушном делатношћу и сигурношћу правца у спровођењу начела и мера политичког живота. Наш политички препород донеће и државни препород, но зато мора цео народ свесрдно да учествује у консолидовању политичког живота. М.

* Добра и брижљива мајка даје својој деци да пију Раденску Гизела воду или саму или помешану са водним соком. То освежује децу, даје им тек и поспешује пробаву.

Случај Г. Ј. З Медурића или како не треба писати о Матици Српској

Сви знаци говоре: Г. Медурић је уверен да сам, свој пређашњи одговор њему, написао њега ради. Није увидео да сам само хтео да обратим пажњу наше јавности на један школски пример: како не треба писати о Матици Српској, односно о њеној управи, и како се о њима, на жалост, и данас још пише. Овако, како пише Г. Медурић о Матици Српској и о њеној данашњој управи, не пишу Немци о свом Културбунду или војвођански Словаци о својој Матици Словачкој у Бачком Петровцу, да останемо само код Војводине.

Г. Медурић замерио је Матици, односно њеној управи, што није позвала Загреб, Љубљану, Скопље, на отварање свога музеја. Ову замерку износи члан Матице Српске, Новосађанин, народни учитељ уз то, који није нашао ни за вредно да дође на ову матичину свечаност. Ми бисмо се с њима, разуме се, пријатељски објаснили. Међутим, Г. Медурића није уопште занимала ова свечаност, па ипак пише о њој.

Исто тако, Г. Медурић није чуо мој говор при отварању музеја, није га ни могао чути када није био присутан отварању, а ипак га критикује. Не ради се то нигде у културном свету! Наша штампа или га није ни донела, или само у кратку изводу. Г. Медурић ми, ипак, замера да нисам „подвуккао значај и важност малограђанског и средњесталешког staleжа по постанак и опстанак М. С.“ ко га је то овако погрешно обавестио, када сам није био у Матици онога дана? И сме ли се писати о нечему о чему се човек није сам уверио?

Г. Медурић криви Матицу Српску, односно њену данашњу управу, што ни у једном листу није наишао на позив члановима Матице Српске да „суделују“ (зар да суделују?) овој светковини(!?) Јер немојмо заборавити: Г. Медурић долази само на — позив. Њега не буну што су толики матичини чланови дошли на свечаност — без позива. У нашим листовима толико је било писано о овој матичиној свечаности, да је свако био на време обавештен. Г. Медурић, ипак, замера.

Г. Медурић је у својем првом напису сам поставио питање: да ли су матичини чланови можда само машина за писање? Ово су његове речи. Када сам навео да *нису*, он одговара да сам са својом „поуком задочио“. Разуме се, реч је о Матици Српској и о њеној управи, па се сме о њима и овако писати.

Г. Медурић ми одговара да он „није био у иноземству последње три недеље“, да је дакле „читао“ наше листове, али да није дошао на матичину свечаност, зато што није у њима наишао на позиве за „суделовање“. Горе по њега! Ко хоће да критикује рад једне установе треба да покаже више

интересовања. Г. Медурићу смета моја секретарска плата. Рад једне матичине скупштине назива „играњем“ скупштине. Можда ће Г. Медурићу, ипак, поћи за руком да створи једном такву скупштинску већину, која ће њега бирати за секретара. Можда ће тада Г. Медурић имати и већу плату од моје!

У вези са Матицом и њеном данашњом већином Г. Медурић пише још и о другим стварима. Не тичу се оне ни Матицу, ни мене. Али, ствар је наше јавности и „озбиљних чланова Матице Српске“ да пораде да се о Матици Српској престане већ једном писати начином Г. Медурића. Замерати Матици Српској и њеној управи и када се нема разлога, критиковати предавања њених органа а не доћи на та предавања, називати њене чланове „машином за гласање“ и т. д. само је за осуду. Г. Медурић као пријатељ Матице Српске и учитељ српски није био у праву да напише онакав приказ, као онај о једној културној прослави у Матици Српској, поводом отварања Матичина Музеја. Замерка и питање Г. Медурића „зашто се та прослава морала одржати баш онда кад њен најјачи интелектуални представник, председник није ту“, врло су провидни. За мој јасни и прецизни одговор, вели, да га није добио. „Али биће о томе говора тамо, вели Г. Медурић, где је за то најпогодније место“. Дакле, на скупштини! Све у реду! Треба и скупштинари да виде: како не треба у вези с Матицом говорити. Како се пише, видели смо.

Др Никола Милутиновић.

Тежак проблем

Хитлеровштина у Немачкој поред досадашњих новотарија, као на пример: прогон Јевреја, спаљивање научних класичних књига, расног одабирања и т. д. у последње време, како јавише неки листови, сада је енергично устала противу шминкања, првенила, руменила, пудера и разних мириса.

Хитлеровштина је бацила поклич: „Немачка расна жена мора бити природна!“

Е, па лепо. Тај поклич усвојиће сви народи, т. ј. да и њихове жене буду природне, да не буду лутке нашминкане.

Да би хитлеровштина тај свој поклич, лакше и брже привела у дело, ми би јој саветовали, односно преписали следећи рецепт:

„Да затвори све фабрике, које производе средства за шминкање. Да спали сва слагалашта парфимерија и шминкање.“

Тиме би не само себи помогли, већ би им многи народи били захвални и благодарни.

Ако се не варамо, нарочито с тога, што се баш у Немачкој производи највише и најгласовитија средства за шминкање.

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „Нови Сад“, треба слаати на адресу: Нови Сад, поштански фах 14.

Осигурање занатлија.

Од једног занатлије добили смо ово писмо које радо објављујемо:

„Питању осигурања занатлија није раније поклањана она пажња коју то питање изискује. Тек ступањем на снагу новог закона о радњама, који је очекиван од стране занатлија с великим интересом и нестрпљењем. Ово питање је постало актуелно. Правилник о обавезном осигурању занатлија који тај закон предвиђа, био је предмет расправљања и у Земаљском савезу занатлија и посланица тога савеза њиме се позабавила. Доношењем овог Правилника о обавезном осигурању занатлија учинила би се нашем, занатлијском staleжу неоцењива услуга. Јер, док је радник, који у рад уноси само своју радну снагу, осигуран, и за његово осигурање послодавац-занатлија плаћа 50% од осигуране суме, дотле занатлији, који поред рада употребљава свој алат и сноси сав материјални ризик, прети опасност да се после дугогодишњег напорног, савесног рада нађе у положају необезбеђеном, неизвесном.“

Са старошћу долази и немогућност привређивања а као последица тога беда и оскудница

Зато је веома потребно да се наше, занатлијске организације позабаве тим питањем, да га третирају на својим састанцима и да пораде на томе да се Правилник што скорије донесе. Његовим доношењем решио би се један важан проблем нашег staleжа.

Концерт истарске избегличке омладине у Новом Саду

У среду 9 о. м. одржала је у Новом Саду врло успео концерт са забавним вечером истарска академска избегличка омладина, која се школује у Љубљани на универзитету. На својим турнеју по држави истарски омладинци су дошли у Нови Сад, како би се упознали и са овим нашим крајевима и како би и новосадској патриотској публици приказали своје истарске песме.

У башти гостионице „Два анђела“ искупио се био врло велик број одабране новосадске патриотске публике, која је спонтаним одушевљењем поздравила госте. У име удружења новосадских истарских избеглица отворио је ово забавно вече Г. Лујо Јуричић, секретар овдашњег друштва „Истра“, који се одабраним речима захвалио претставницима новосадске Народне одбране и осталих националистичких и патриотских друштава као и грађанству на лепом одзиву и лепој посети, а исто тако је топло поздравио и истарске избегличке омладинце, њих 22 на броју, који обилазе све крајеве наше лепе Отаџбине у жељи да ју што више упознају и заволе. На његов поздрав бираним и топлим речима се захвалио омладинац Зденко Мрмоља.

Затим је хор истарских омладинаца отпевао истарску химну од М. Брајша, потом су се ви-

зале разне патриотске песме, а било је и неколико соло певања и декламација.

Госп. Рудолф Иван, професор трговачке академије у Љубљани, одржао је врло леп и дирљив говор о стању и патњама нашег југословенског народа у Истри, Горици и Трсту.

У име новосадскога грађанства и месних истарских избеглица захвалио се врло дирљивим речима Г. Марин Главина истарским омладинцима, чије је лепо певање оставило врло леп и дубок утисак на публику, која је са најлепшим импресијама отишла са овог успелог забавног вечера.

Међу присутном публиком запажен је био велики број чланова Народне одбране, који су на челу са својим неуморним председником Г. Илијом Лонгиновићем посетили ово забавно вече наших истарских избеглица

Наша браћа, избеглице из Истре, напустили су у четвртак са пуно одушевљења наш град и отпутовали за Београд, а затим путују за Крагујевац, Крушевац, Врњачку Бању, Ниш, Скопље, Тетово, Косовску Митровицу па преко Брода натраг у Љубљану.

Са погребом М. Антонића

Ово дана је у Новом Саду, после дуже и тешке болести преминуо примеран грађанин и добровољац Милан Антонић.

Погребу је присуствовао велики број покојникових поштовалаца.

У име добровољаца са покојником се опростко Г. Стеван Летић са следећим говором:

Драги наш друже Милане!

Тешка ми је задаћа данас пала у део, коју нико није предвиђао, да се данас у име добровољаца са увек са тобом растанем и опростим.

Онда, када је земљу тресла грмљавина топова, онда када је наш живот личио на пакао, онда је смрт немилосрдно косила и глава свакога од нас била је изложена ударцу њезине оштре косе. Онда смо били већ навикли да та смрт који пут муњевитом брзином проређује наше редове, и да нама, који смо били другови по мукама и патњама, отима немилосрдно добре другове, а њиховим најмилијима добре синове, мужеве, очеве, браћу. Но тада је смрт имала срца и за тебе и за нас, и сачувала нам те је, да бисмо у мирном грађанском животу не само продужили онај живот и рад који смо водили пре оних патња, него га у миру на свима пољима продужимо и даље своју бригу за добро Отаџбине и народа, за које смо у борби били спремни и крв проливати.

И ти се са нама, драги Милане, повратио својем дому и отпочео да служиш и даље ономе истом задатку коме си некада са пушком у руди служио, само сада другим путем и на други начин.

Ми смо те, драги наш друже, видели после рата на раду, у дому, међу људима. Гледали смо те као човека, као грађанина, као задругара, и свога ратнога друга и поносили смо се тобом, јер си увек био и

остао добар друг, добар за- другар, добар грађанин и добар човек.

И ето сада дође поново смрт, и овога пута посече нам својом оштром косом тебе, драги наш друже Милане. Отрже те нам и ожалости твоју породицу и родбину, коју си толико волео, и зададе велик бол и нама, твојим некадањим друговима из из борбе за ослобођење и уједињење Отаџбине.

Ми добровољци, твоји дру- гови из овога великога доба борбе и патње, када је смрт лебдела над свима нама, ми твојом прераном смрћу губимо данас једнога од другова из првих редова наших, којег прежалити не можемо. Твојом смрћу остаје у нашим редовима празнина, коју попуњити не можемо.

Ти си, драги Милане, за сво- га живота тако радио и такав био, да си заслужио да те се увек сећамо и да те за пример стављамо. И ми ћемо те се за- иста увек сећати, и истицати те као пример!

Пођи, дакле, наш добри дру- же, мирно на далеки пут у вечност, на који си се спремио и нека ти буде лака наша сло- бодна груди за чију си се сло- боду борио.

Слава ти и хвала!

Тек-тек да се зна

Једна овдашња творница про- изводи камен за чишћење лет- ње обуће. Натпис на кутији сав је немачки. Међутим, према величини саме кутије могао је стати натпис и на нашем је- зыку. Мислим да ни сама твор- ница нема ништа против овога, тим пре што је она (по на- слову судећи) не само „прва“ (у својој струци) него и „југо- словенска“...

Из преке нужде.

Пре неколико дана, имали смо прилике, да прочитамо у бео- градским листовима вест о то- ме, како је градска управа у Штутгарту, завела строге мере противу оних кућевласника, који су одбијали да приме у стан станаре са децом.

Заиста, ова мало чудновата мера, морала је имати и свог дубоког разлога. Ова мера је сигурно донета из преке нужде.

По нашем скромном миш- љењу, нису само штутгартски кућевласници који не трпе ста- наре са децом. Такових има широм земљине кугле, па је сасвим природно, да и наш град има таквих кућевласника, који не трпе станаре са децом.

И код нас је било врло мно- го случајева када станар оде да прегледа празан стан, прво питање које кућевласник упуту на станара јесте:

— Имате ли деце?

Ако станар одговори:

— Имам, петоро...

Гавда или газдарица спусти обрве, сасвим хладнокрвно кроз зубе процеди:

— Нећемо станара са децом.

Значи, да би сироти станари, морали се одрећи или побити своју децу за љубав тога, да дођу до стана.

За сваки евентуални случај, требало би се угледати на у- праву штутгартске општине, што но веле: „у злу не тре- бало“.

Само је питање велико: „ко ће то питање у општинској у- прави да покрене?“

А ево зашто:

После шестог јануара, као и свуда, и у Новом Саду је рас- пуштено од народа изабрано општинско представништво. На место тога представништва је дошло именовано представни- штво. У то именовано пред- ставништво није ушло једно лице, које је од нашег осло- бођења бивало у сваком град- ском представништву, које је својим неуморним и несребничким радом, учинило граду и грађа- нима толико, да је потпуно о- правдало народно поверење.

Када некоме то паде у очи, и запита једну особу, која је имала утицаја код предлагања лица за градске представнике: „Зашто је овај човек изостав- љен?“

Одговор је гласио:

— Па он нема непокретног имања, јер представници треба да одговарају за свој рад и морално и материјално“.

У временима бурним, када су били у питању животи, тада се није питало: „да ли то лице има непокретности?“

Тако то бива у свету, тако ће и бити све дотле, док међу људима има и нељуди.

Лела Салевић.

Када већ престоничка шта- па толико пише о горњем име- ну, морамо га и ми новосађани мало у својој средини просла- вити. И онако није више сав- ремено јуначка, патриотска или која било племенита дела и радње заузимљивих јавних и социјалних радника славити и величати.

Сада су листови пуни слика разбојника, садистичких убица, самоубица, дефрауданата, про- палих и проглашених курти- занки и ти Боже знај ко све неће у овом веку доћи на свет- ски глас. Па када све те јунаке данашњих дана покрије праши- на полицијске архиве ипак ће се наћи неко, ко ће покренути рубрику као у „Времену“ „Кроз галерију слика из прошлости“ и описати и извести на светло дана најстрашније биографије прошлих векова од најбестид- нијих садиста прошлог плем- ства и све њихове перверзне оргије разврата и чуда. Та како не би те ствари опет подгрејали? Младеж и онако једва чека да се из тих извадака упуту и у тај подземни живот зверова у људској подобу.

И крај свих тих описа и при- мера неко може још да се ба- ци каменом на Лелу Салевић. Зар је она крива што је један бруталан богаташ извео из по- штена рада и одвео на стран- путницу живота? Она је опасна за туђи брак и обитељ, моти- вишу неки. А зар неће сваки онај муж и отац који је про- нашао њу, пронаћи у место ње и сто других, можда опаснијих и препреденијих? Зар сви ти искварени мужеви и очеву у- грожени су само од ње а од

Госпођо, пазите, шта пије лети ваша деца!

Нећете имати бриге, ако им за жеђ дадете Раденску лековиту воду саму или поме- шану са воћним соком. Раденска лековита вода нема никаквих бактерија.

Стовариште Раденске лековите воде:

Арнолд Хофман, Нови Сад, Футошки пут број 37.

стотину других које наилазе на сваком кораку нису?

Зашто да се осуђује та да- нашања савремена генерација, која би можда као Магдалена својом косом брисала покајнич- ке сузе, да бар неко има ми- лости и укаже јој посве чисти- ја и моралнија живота. Када би се могле све те данашње Леле из сваког места затворити и протерати заједно са свима тим бруталним мужевима, оче- вима и развратним нежењама, који у својим зрелим годинама траже и кваре чак безазлену и младу женску децу, тек онда би било друштвене срећености и обитељска мира. Када то не- иде, нашто онда ломити копча над једним бићем и онима иза кулисним оставити потпуно слободу до потпуног друштве- ног слома неморалом поткопана.

А КОД НАС?...

Читамо како је претстави- штво града Загреб решило да се натписи на трговинама и другим установама испишу пра- вилно и граматички и на на- родном језыку, по оној Вуковој реформи: „Пиши како говориш“, а ми додајемо: „... а читај како је написано!“

Па се, поводом све умесне наредбе, питамо: А код нас кад ће се учинити тако што? Ваљ- да ћемо и ми то доживити!

КИНОПЛАЗМИН

лечи и погубне и кроничне форме маларије.

Зашт. Југефа к. д., Загреб, Гајева 32. Оглас регистр. под бр. 9482 од 31./V. 33.

Зашто се још увек новосадска промонада не полива?

Изговор је да нема у Дому здравља воде за поливање. А зар се неби могла приближити која кола са водом ближе којој стази, па ма и на такав начин пољити оно зеленило и стазе. Дунав је пред нама и још се сме тврдити да нема воде. Треба ту немарност извидити или променити надвор над тим, па другом предати који би боље испуњавао своје дужности.

Барем данас хиљаде чекају на које било намештење, а ко неће како треба, нека своје место уступи другом. Воде има и сувише, само вредних руку нема да ураде што је потребно.

Новосадске вести.

— Из Државног тужиоштва. Заменик старешине државног тужиоштва у Новом Саду госп. Саво Радуловић отишао је 10 о. м. на своје редовно годишње одсуство, а вођење звања државног тужиоштва преко је г. др Душан Антонијевић, државни тужилац.

— Верени. Ово дана се верио г. Родољуб Маленчић, шеф кривичног одељења новосадске полиције са г-дом Катцом Коларски учитељом, кћерком нашег врло уваженог трговца г. Веселина Коларског. Вереницима наше срдечно честитање.

— Удружење четника. Број пријављених четника стално напредује. Сада је већ прешао 500. Приступнице нових присталица стално пристижу. Види се да је интересовање велико. Оно би могло и требало да буде још веће. Нови Сад има много родољуба, много националиста. Сви они нека се упишу у четничко удружење. Ступајући у ове јуначке редове, они ће наставити традиције храбрих витезова, својих претходника.

— Трке у Новом Саду. Војвођанско коло јахача „Престолонаследник Петар“ у недељу 10 септембра приређује трке у Новом Саду. Распоред трка је следећи: 1) Хандикап грла одгајивача са села и полукрвна грла; 2) Трка „Војводина“ двогодних грла; 3) Општа трка „Сајлово“; 4) Преповски Хандикап; 5) Конкурс-Хипикус I категорија. Награда Дунавске Бановине. Укупне награде износе 29400 дина. За ове трке влада већ сада врло велико интересовање.

— Порез на ренте. Град-Савет ставља грађанству до знања, да је распоред пореза на ренте за 1833 год. за град Нови Сад изложен на 8 дневни јавни увид од 13 до 19 августа 1933 год. пореском одељењу за време званичних часова, ради евентуалних приговора.

— Општа опомена. На основу чл. 29 Уредбе бр. 148000 из 1928 позивају се сви порески обавезници да у року од 8 дана т. ј. од 15 августа 1933 уплате државну порезу за $\frac{3}{4}$ 1933 год. и земљарину $\frac{1}{2}$ као и старе дугове а после рока од 8 дана т. ј. од 23 августа 1933 год. предузмеће се егзекутивна наплата против свају пореских обавезника који вису својој пореској дужности удо-

вољили. Ова општа опомена издаје се на основу чл. 29 Уредбе бр. 148000/928 и упозоравају се сви порески обавезници да других опомена неће бити.

— Објава. Градски Савет ставља грађанству до знања, да је табеларни записник елементарне штете у 1933 год. за град Нови Сад изложен на 8 дневни јавни увид од 12 до 19 августа 1933 у градском пореском одељењу за време званичних часова, ради евентуалних приговора.

Припослано*) По „Ауторском“ праву

Врлопоштовани г. Уредничке!

У Вашем ц. листу од 5 августа о. г. бр. 35 на 4 страни г. Јован Рашић ген. заступник за Дунавску бановину „Централне Задр. Југ. Аутора“ упутио је отворено писмо на г. Светолика Пашћана као главног заступника „Ујме“ те Вас молим, да без обзира на закон о штампи изволите у Вашем ц. листу уврстити овај

ОДГОВОР

1. Да Удружење југословенских музичких аутора „Ујма“ нема никаквог генералног заступника, најмање у особи г. Светолика Пашћана професора гимназије у Н. Саду, него да на темељу овлаштења Мин. Просвете бр. П. 15728/1933 самостално ради, створивши у смислу прописа § 12 Друштвених правила своју пословницу, чији је генерални директор г. Светолик Пашћан.

2. Да је на темељу истог овлаштења и Друштвених правила овлаштена та пословница, да заступа своје чланове и њихова права, међу која права спада и убирање ауторских хонорара.

3. Да је према томе на темељу истог овлаштења и Друштвених правила од свих гостионичара у Н. Саду тражила наплату ауторских хонорара њених чланова.

4. Да према уверењу Министарства Просвете бр. П. 25601 из 1933 Централна Задруга југословенских аутора, као ауторско-правни посредник, или овлашћеник није регистрована у регистру ауторско-правних овлаштења, који се води у Министарству Просвете, Одсеку за уметност и књижевност.

5. Да према истом уверењу Централна задруга југословенских аутора није поднела на регистрацију заступство својих чланова у смислу наредбе г. Министра просвете П. Бр. 34348/931.

Према томе радећи на темељу законског овлаштења „Ујма“ не дира ничија права, али своје штити, у колико г. Рашић сматра да је његов мандат у својим правима оштећен, просто му је, да се обрати суду за заштиту истих.

Конечно изјављујем, да се моја стравка ни у какву даљу јавну дискусију упуштати неће.

Др Василије Станковић, адвокат
правозаступник југословенских музичких аутора.

* За ствари под овом рубриком Уредништво не одговара.

Извршни број 371/1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 4421/1931, у корист тражиоца извршења Вјад Давидовић из Новог Сада (кога заступа Хаџи Коста м. адвокат) против извршеник из Београда за наплату 3.700 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гв. 11630/1932 и процењене на динара 9000 и то: $8\frac{3}{4}$ јутра земље у закуп за економску 1933/1934 годину.

Јавна ће се дражба одржати на дан 7 септембра 1933 у 11 сати пре подне у Темерину код општ. поглаварства.

Нови Сад, 8 августа 1933.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Изврш. Бр. 243/1933

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 8963/1932 у корист тражиоца извршења Централ Ауто гараже из Новог Сада (кога заступа Др. Лемајић из Н. Сада) против извршеника из Новог Сада, за наплату 175 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гв. 8963/1932 и процењене на дин. 11200 и то: кућни намештај.

Јавна ће се дражба одржати на дан 16 августа 1933 у 5 сати пре подне у Н. Саду, Футошка улица 44.

Нови Сад, 24 јула 1933.

ВОЈИСЛАВ ВИГ
судски извршитељ.

Извршни број 308-1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду, донесеног под бројем 500-1932 у корист тражиоца извршења С. Грос из Висна (кога заступа Др Моч адвокат из Н. Сада) против извршеника из Н. Сада за наплату 2000 дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гв. 8828 932 и процењене на динара 20900 и то: покућство.

Јавна ће се дражба одржати на дан 30 августа 1933 у 10 сати пре подне у Новом Саду, Павла Симића улица 4.

Нови Сад, 29 јула 1933

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршитељ.

Извршни број 141/1933.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 356/1933, у корист тражиоца извршења Фераданте Метал из Беча (кога заступа Др Тибор адвокат) против извршеника из Новог Сада за наплату дин. 39377 главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гв. И. 356/1933 и процењене на

динара 132.800 и то: 1 ауто, 1 машина, канцеларијски намештај, писаћа машина 2 касе

Јавна ће се дражба одржати на дан 2 септембра 1933 у 11 сати пре подне у Бана Дуљана ул. у Н. Саду, Нови Сад, 8 августа 1933.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Изврш. Бр. 122/2/1933

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду број 1004/1933 у корист тражиоца извршења Филипс југословенско трг. а. д. из Београда (кога заступа Др. Купусаревић Михајло адв. из Новог Сада) за наплату 3000 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гв. — и процењене на дин. 30350 и то: писаћи сто, канабе, шифоњери, столови, столице, креденц, клавир, фотеље, витрин, сребрни чираци, отоман и зидне слике.

Јавна ће се дражба одржати на дан 31 августа 1933 у 2 часа по подне у Новом Саду у стану овршеника Булевар Краљице Марије у палати „Вардар“ на спрату.

Нови Сад, 1 августа 1933.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ

Извршни број 217/1933.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бр. 6020/1932, у корист тражиоца извршења Филипс А. Д. из Београда (кога заступа Др. Купусаревић адв.) против извршеника из Н. Сада за наплату 581 дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гв. 6020/1932 и процењене на динара 10700 и то: правни буради, собна намештаја и 1 радио.

Јавна ће се дражба одржати на дан 2 септембра 1933 у 3 сата по подне у Новом Саду, Борђа Сервицког ул.

Нови Сад, 8 августа 1933.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Извршни број 347-4-1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем 17302-1931, у корист тражиоца извршења Штајнер Ханко и Штајнер Алекса из Вуковара (кога заступа Др Јован Лауровић адвокат из Новог Сада), против извршеника за наплату 807 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гв. 7957/1932 и процењене на динара 12.500 и то: благајна Вертхајм и аутомобилске спољне гуме.

Јавна ће се дражба одржати на дан 15 августа 1933 у 9 сати пре подне у Новом Саду, у складушту шпедитерске фирме Александар Гутман и Фукс Гајева ул. 5.

Нови Сад, 26 јула 1933.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ.

Штампарија Душан Чампраг и Друг
Нови Сад, Краља Петра улица 3.